

и многожды може нѣкой много прилично да каже okayваніа-та и станхало-то погрѣшеніе а въ нѣмъ вѣрѣма да каже и съ оубо-венъ начинъ похвалы за истинны-ты прѣимущества на оногова, кой-то е испаднхалъ въ погрѣшеніе-то; писма-та мжмрители, кон-то съ издружени съ такыѣ похвалы ставать весьма легкы, а корреспондентъ-тъ спорадъ тыѣ благодарны похвалы трыпи и горче-бинъ-тъ на мжмрениа-та; добро е такожде да оправдава и самъ погрѣшеніе-то на корреспондента и нѣмъ като отдава случкж-тъ на забораваніе да съ okayва противъ случкж-тъ а нѣмъ противъ наклоненіе-то на корреспондента мж; съ тыѣ срѣдства може нѣ-кой по-лѣсно да сполучи да станать прѣимжти прѣглажданіа-та мж за обезврежденіе-то мж, ако то е праведно.

За мжмрениа, кон-то начинниъ на едно заведеніе управлѣва кымъ служители на заведеніе-то, излншно е да приказваме тыѣмъ нѣчто; доста е да кажемъ че трѣба да съ пишжтъ съ благо-разумиъ студенинъ и важность.

На оправдаемый доста е да наумимъ рѣчь-тъ, че оный, кой-то исповѣда грѣха и показва че е способенъ да съ поправн; весьма е нужно убо кога-то оубѣщаемъ, че сме грѣшны, да исповѣдаеме абіе искренно погрѣшеніе-то и вмѣсто да съ трудимъ да съ оправдаеме съ извѣненіа и измышеніа; а най-неприличенъ начинъ е оный кога-то съ нѣкой примирава съ обезврежденіе на корреспондента и безъ да исповѣда грѣшеніе-то и, изъ че чн-ни то ва за любовь на пріятеля и.

Оправдателно-то писмо трѣба да издрѣжава изясненіа при-личны за оправданіе на случкж-тъ, изрженіе-то на скръзь-тъ за случено-то грѣшеніе, и урѣдіе за поправленіе на загубж-тъ отъ това грѣшеніе, и да удостовѣрѣва корреспонденту че за въ ежджщее вѣрѣма ще бжде по-точенъ за изврженіе на поржченіа-та мж и да съ изврѣша съ повторително удостовѣреніе на ревно-сть-тъ и на приверженость-тъ что има оный, кой-то пише.